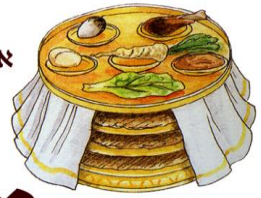

א. מרגלית

זנאכל שם מן הפסחים

אולי זה יקרה עוד היום, ובהקיצ: / מן השמים השמש תציץ, / וקרניה יעורונו: מה לך, נרדם? / ראה את ירושלים
שוקקת צ'אן ואדם, / ופעית העזים והמית הכבשים / ממלאות האויר געגועים כמוסים. / משפחות קולחות אל העיר
הר'אשה, / וגדול הד'חק, עצומה הרגשה / ולחיצות ידים ו"עליכם השלום", / מאחול וברכה כל העיר תהום. / ואיש
לרעהו יתמה בלבבות הולמים / בשוב השם שיבת ציון היינו כחולמים.

אולי עוד היום תחזנה עינינו / שחיסת קרבן פסח בחצרות בית אלונינו / מעלינו חפת שמי מעונה / ולרגלינו עדרים
תמימים בני שנה / נוהרים כמו נהר גואה ונרגש, / אל מבחר עפרים. אל מקום המקדש.

לב מי ל'א ימס ול'א יתמוגג? / פסחים מובאים בהמון חוגג! / פרפורי נשמה, כל נימה תרטט / הנהו, הכ'הו, וב'דו כלי
שרת / ובו דם הפסח ולפניו קהלו / וכמו אז, בהיות המקדש על תלו / הוא מעביר הכלי במל'א פארו / ונותן לחברו,
וחברו לחברו / ועינינו עוקבות, כרתוקות אל סוד / כ'הו זורק הדם כנגד היסוד. / וחוזר הכלי הריק, והלב מתרונן /
בראותנו שוב כ'הו מעביר לכ'הו... / מחזיר את הריקו ומקבל המלא וכך לאורך כ'ל השורה – מהחל עד כלה...
מי יתן ונזכה עוד היום לחזות / במפלא במראות ובנאדר במחזות / אליו ערגו כאיל דורות על דורות / כ'הנים נצבים
שורות שורות / ובידיהם הבזיכים, הזפים מרוב / וכלם של כסף או כלם של זהב / בזיכי מקדש מפלאים, חסרי שולים
/ כדי של'א יקרש דם הפסח בירושלים... / ירושלים הבנויה כעיר שחוברה לה יחדיו / והנס בהתגלמו, וכלנו עדיו.
ודמעות יזרמו כנחל אל מול זה המחזה / תקות כל חולם וכמיהת כל חוזה / כ'הנים תולין הפסח באונקליות / ומוציאין
האמורים: הכבד, הפליות / החלב, והאליה לעמת העצה / וקול אדיר נשא מקצה עד קצה / ברוך שהחינו והגיענו לזמן
הזה, / כי ל'א מקסם שוא הוא, ל'א דמיון הוזה / כ'הנים בעבודתם ולוים בדוכנם / וישראל במעמדם במקומם על פנם
/ והעם המיוסר, הנרדף הנפזר, / עיניו הרואות, עיניו ול'א רז.

ובבירת השלום, הרובצת בלי חת / בשלוש פתות הפסח נשחט... / ורבואות רבואות מציפים את העיר / ודחוסה העזרה
מקיר לקיר / בעלים מצפים וכ'הו זובח / והחליל מכה לפני המזבח / קורם עור וגידים משא הנביא... / הלל קוראים בני
שקט לוי / מן המצר קראתי קה / ענני במרחביה / רק תמול עוד נאנחנו, בארץ ל'א זרועה / וכבר היום בהר ה'.

מאזינים לקול תרועה.

ואחינו בית יש'ראל, איש איש ובית אבותיו / ולבם - כמו העזרה - מלא על גדותיו / השירה אדירה, מתנשאה עד
שחקים / וגגות, כדברי חז"ל, מעזה מתפוקקים....

אמת המים העזרה מזככת / והשמחה את הלב מנקה ומרככת.

הוא יבוא זה היום, ואולי עוד היום - עיר ציון תמלא, העזרה תהום / ומשפחות, כאשכולות ברוכים / יישבו בני עם
ובאחות אחים / וצולין הפסח, ואוכלין... / והעין ל'א תלא / אשרי שיזכה ויראה כל אלה.

מי ידע המסתור מה לנו יצפ'ן? / אולי עוד היום שוב נשוב לציון / ונביא את הפסח ממיטב הצ'אן / ודמו על קיר המזבח
יגיע לרצון.

אנא, אב הרחמים, חזקנו ואמצנו / כבר הכשרנו לבבנו ובערנו חמצנו
היום תאמצנו!